

Arrest

nr. 236 306 van 2 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 31 augustus 2017, verklaart er zich op 11 september 2017 een eerste maal vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 31 mei 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij 's Raads arrest nr. X van 4 oktober 2018 werd de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevestigd.

1.2. Op 2 september 2019 verklaart verzoekster zich een tweede maal vluchteling.

Op 5 december 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op 6 december 2019 naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, u bent een etnische Tamil en katholiek. U bent in 1978 geboren in Pilu Palai, een dorp in de Vanni-regio van de Noordelijke Provincie van Sri Lanka. U trouwde er in 2001 met D.R. en u verhuisde met hem naar het dorp Velanai in het district Jaffna van de Noordelijke Provincie. In 2002 verhuisden jullie terug naar Pilu Palai waar jullie gronden kregen van uw ouders. Jullie kregen een zoon in 2002 en een dochter in 2005. In augustus 2006 moest u met uw gezin Pilu Palai ontvluchten omwille van de oorlog. U verbleef hierna onder andere in Visvamadhu, Iranpalai en Valiyamadam. Uw man hielp intussen de LTTE door hen eten te brengen en hij hielp eveneens bij het transport van slachtoffers. Hij was echter nooit lid van de LTTE. In deze periode zag u uw man dan ook zelden. In Valiyamadam werd u vervoegd door uw ouders, maar zij kwamen er beiden om het leven door een granaataanval. U reisde uiteindelijk met uw twee kinderen via Vavuniya verder naar Colombo waar u in augustus 2009 aankwam. Wanneer uw man te horen kreeg waar u zich bevond vervoegde hij jullie en zo was hij aanwezig wanneer u beviel van jullie derde kind, een dochter, op 7 oktober 2009.

Op 25 april 2010 keerde u samen met uw drie kinderen terug Pilu Palai. Uw man wou echter niet meekomen omdat hij schrik had vervolgd te worden door de CID omdat hij de LTTE had geholpen tijdens de oorlog. In juli 2010 besloot hij dat de situatie in Pilu Palai voldoende stabiel was en hij trok bij jullie in. De eerste maanden na de terugkeer van uw echtgenoot kenden jullie geen problemen. Vanaf midden 2011 begon de CID jullie echter lastig te vallen. Zij hadden immers van dorpsgenoten gehoord dat uw echtgenoot promotie voerde voor de LTTE en jongens voor hen rekruteerde. Uw man heeft deze taken nochtans nooit gedaan. De CID riep uw man vervolgens op om naar hun kamp te komen op 8 december 2012. U vergezelde uw echtgenoot en wanneer jullie bij het kamp aankwamen, waren ze niet echt op de hoogte van jullie komst. Uiteindelijk kwam er een zekere R. van de CID naar buiten en hij sloeg uw man. U werd kwaad op hem en zo eindigde jullie bezoek aan het kamp van de CID. Jullie keerden terug naar huis waarna uw echtgenoot besloot dat het opnieuw noodzakelijk was om onder te duiken. Hij verbleef een periode in zijn ouderlijk huis en bij uw broers en zussen tot hij in december 2012 terug naar huis kwam. Met Kerstmis 2012 kwam de CID echter opnieuw naar jullie huis waarna uw man weer onderdook bij familieleden. Uiteindelijk verliet uw man op 29 juni 2013 Sri Lanka en reisde hij naar India.

Na het vertrek van uw man kwam de CID dagelijks naar uw huis om naar uw man te informeren. Wanneer u uw man telefonisch op de hoogte bracht van de penibele situatie waarin u en uw kinderen zich bevonden, verbrak hij het contact met Kerstmis 2014. Sindsdien heeft u geen nieuws meer over uw echtgenoot vernomen. De CID liet u nadien even met rust tot april 2015, maar nadien begonnen ze u opnieuw om de zoveel maanden lastig te vallen. Op 27 november 2016 liep de situatie zwaar uit de hand. De CID kwam namelijk 's nachts uw huis binnen en goten kokend water over u heen. U werd hierna opgevangen door uw broers en zussen die uw reis begonnen te plannen. U keerde nog een keer terug naar uw eigen huis op 25 juli 2017 om uw spullen op te halen en ervoor te zorgen dat de dieren verkocht werden. Op die dag kwam u opnieuw de CID tegen en uw broer en zus vroegen hen waarom ze u zo lastig vielen. Hierna verliet u definitief uw eigen huis. U leefde bij uw broers en zussen tot u op 28 augustus 2017 samen met uw drie kinderen Sri Lanka verliet om naar België te reizen met een vals paspoort. U vroeg in België asiel aan op 11 september 2017.

Ter staving van uw asielerelaas legde u bij uw eerste verzoek de volgende originele documenten neer: twee enveloppes, uw identiteitskaart, een gezinsboekje, twee brieven die de dood van uw ouders bevestigen, een brief van de priester van de Saint Francis Xavier's church, een brief van een parlamentslid en een medisch attest van het ziekenhuis in Palai. U legde eveneens de volgende kopieën van de volgende documenten neer: de geboorteaktes van u en uw drie kinderen, uw huwelijksakte, uw medisch dossier in België.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 31 mei 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan het door u beweerde asielerelaas. U tekende tegen deze

beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 4 oktober 2018 velde de RvV een arrest waarin de beslissing en beoordeling van het CGVS bevestigd werden.

Op 9 november 2018 deden uw drie minderjarige kinderen J.R. (OV 8.499.355), V.R. (OV 8.499.355) en A.R. (OV 8.499.355) in eigen naam een verzoek om internationale bescherming. Ze beriepen zich hierbij op dezelfde problemen die u aangehaald had en voegden toe dat u sinds jullie komst naar België een oproepingsbrief van het leger ontving en dat het leger een huiszoeking deed in jullie woning. Op 14 mei 2019 verklaarde het CGVS hun verzoeken niet-ontvankelijk omdat ze hoofdzakelijk berustten op dezelfde, ongeloofwaardige, gronden als die aangehaald door u en omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de bijkomende verklaringen. Uw kinderen tekenden beroep aan tegen deze beslissingen bij de RvV. De RvV heeft tot op heden geen arrest geveld.

Zonder België verlaten te hebben deed u op 2 september 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming. U haalde aan dat jullie huis vernield werd in februari 2019 omdat u niet inging op de oproepingsbrief van de CID. Uw zus zou problemen hebben omwille van u. Voorts verklaarde u dat dokter P., een vriend van uw man, gearresteerd werd en dat u vermoedt dat er een verband is met de problemen van uw man. U voegde toe dat u zich depressief voelt en dat u niet echt in staat bent om uw kinderen op te voeden zoals het hoort. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u voor uw leven. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende originele documenten neer: twee oproepingsbrieven van de CID, een envelop, 2 krantenartikels in verband met de arrestatie van dokter P., 2 foto's van jullie vernielde huis en een DHL envelop.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat bij uw eerste verzoek bleek dat u verkoos door een vrouwelijke protection officer (PO) gehoord te worden omdat u zo makkelijker kon vertellen over het moment dat er kokend water over u gegoten werd. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd bij uw twee gehoren bij het CGVS telkens een vrouwelijke PO en tolk voorzien. Bij uw huidige verzoek maakte u echter geen melding van de voorkeur voor een vrouwelijk ambtenaar of tolk, noch van andere elementen die specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Het enige door u aangehaalde element, met name dat u een beetje van slag was omdat iemand in het opvangcentrum recent zelfmoord pleegde (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, vraag 1), is niet van aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en uw motieven naar behoren uiteen te zetten.

Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek grotendeels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerdere verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde asielrelaas. Deze beslissing en motieven werden bevestigd door de RvV. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet

aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, met name dat een vriend van uw man genaamd dokter P. gearresteerd zou zijn in verband met de problemen van uw man, dat uw huis vernield werd in februari 2019 omdat u niet inging op de oproepingsbrief van de CID, dat u een tweede oproepingsbrief kreeg waarin u opgeroepen werd u aan te melden in augustus 2018 en dat uw zus problemen heeft omwille van uw problemen (zie verklaring volgend verzoek, vraag 15, 17, 18), moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat de eerste oproepingsbrief en de huiszoeking reeds beoordeeld werden bij de verzoeken van uw kinderen. Het CGVS oordeelde daarbij dat uw oproeping en de huiszoeking niet aannemelijk waren (zie toegevoegde kopieën van beslissingen 1820373, 1820373C en 1820373D). Over de oproepingsbrief merkte het CGVS op dat deze voorkomt als een complaisancestuk gemaakt voor de asielprocedure en dat deze geenszins een bewijs van vervolging of een reëel risico op ernstige schade vormt. Voorts haalde het CGVS aan dat uit informatie blijkt dat corruptie wijdverbreid is in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bijzonder relatief is. Het CGVS haalde verder aan dat er voldoende elementen zijn die de authenticiteit van het document volledig ondermijnen. Zo maakt het document melding van "Intelligent Officer" en "Intelligent Cops". De juiste schijfwijze is echter "Intelligence Officer" en "Intelligence Corps". Hierbij is het bijzonder vreemd dat de Sri Lankaanse militaire inlichtingendienst niet in staat is om hun eigen naam correct te schrijven. Ze slagen er blijkbaar ook niet in om hun eigen adres juist te schrijven daar ze spreken van hun "headquarts" in de plaats van "headquarter". Al deze opmerkingen gelden evenzeer in onderhavig verzoek. Bovendien merkt het CGVS op dat u vreemd genoeg nu wel in staat bent om foto's neer te leggen van uw huis na de huiszoeking in februari 2019. Uw kinderen legden bij hun verzoek om internationale bescherming deze foto's niet neer, nochtans vermeldde ze de huiszoeking tijdens hun onderhoud bij het CGVS op 19 maart 2019. Dat u heden wel in het bezit bent van dergelijke foto's, die ongetwijfeld kort na de huiszoeking moeten genomen zijn, doet ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de authenticiteit ervan. Bovendien dient opgemerkt te worden dat deze foto's geen objectief bewijs vormen van de huiszoeking. Dergelijke foto's kunnen immers makkelijk geënsceeneerd worden. Er kan voorts niet vastgesteld worden dat deze foto's genomen zijn in uw woning, noch dat de schade veroorzaakt werd door een huiszoeking door de overheid.

Met betrekking tot de tweede oproepingsbrief, waarin u opgeroepen wordt u aan te melden op 27 augustus 2019, zo niet zou u gearresteerd mogen worden, herhaalt het CGVS bovenstaande opmerkingen inzake de eerste oproepingsbrief. Deze brief heeft immers dezelfde vormelijke kenmerken en foute schrijfwijzen als de eerste brief. Dat u van deze brief ook de envelop neerlegt wijzigt de beoordeling niet, gezien de bijzonder relatieve bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten, zoals blijkt uit de toegevoegde informatie, en gezien niet objectief vastgesteld kan worden dat deze oproepingsbrief in deze envelop verstuurd werd door de Sri Lankaanse overheid. Voorts is het opmerkelijk dat de Sri Lankaanse overheid danig talmde door u pas in augustus 2019 opnieuw op te roepen, terwijl u eerder opgeroepen was op 17 december 2018 en uw huis doorzocht werd in februari 2019; dit tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde oproeping verder aan.

Met betrekking tot uw verklaringen over de arrestatie van dokter P. dient het volgende opgemerkt te worden. Vooreerst laat u na aan te geven waarop u uw vermoeden baseert dat hij gearresteerd werd in verband met de problemen van uw man, waardoor dit een blote bewering blijft. Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat uw man bevriend is met dokter P., die u op geen enkele wijze staft. De door u neergelegde krantenartikels staven uw verklaringen niet. Volgens deze artikels werd namelijk een zekere dokter S. van het ziekenhuis in Palai aangehouden op basis van betrokkenheid bij terroristische activiteiten (zie verklaring volgend verzoek, vraag 17 en vertaling van de artikels). Dat u hem benoemt als dokter P. ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen. In deze artikels wordt bovendien nergens aangegeven dat uw man banden zou hebben met de betrokken persoon.

Met betrekking tot uw verklaring dat uw zus problemen heeft omwille van uw problemen merkt het CGVS op dat ook dit een blote bewering is die u niet staft. Gevraagd welke problemen uw zus kreeg gaf u enkel aan dat ze bang is dat haar kinderen zullen opgepakt worden voor verder onderzoek en dat men bij haar langsging om te vragen naar uw verblijfplaats (zie verklaring volgend verzoek, punt 18). Hieruit kan geenszins geconcludeerd worden dat uw zus daadwerkelijk problemen heeft (gehad) ten gevolge van uw problemen.

Voorts geeft u in onderhavig verzoek om internationale bescherming aan dat u zich depressief voelt door de situatie waarin u zich nu bevindt en dat u momenteel niet echt in staat bent om uw kinderen naar behoren op te voeden (zie verklaring volgend verzoek, vraag 22). Het volstaat hierbij te stellen dat deze problemen bezwaarlijk kunnen beschouwd worden als dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico loopt op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka. Deze elementen ressorteren immers niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève en zijn een praktisch gevolg van uw huidige verblijfssituatie hier.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De twee oproepingsbrieven, de envelop, de twee foto's en de twee krantenartikels werden hierboven reeds besproken. De DHL envelop heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Dit document toont hoogstens aan dat u post uit Sri Lanka hebt ontvangen. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat corruptie wijdverbreid is in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bijzonder relatief is.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikelen 57/6/2, 57/6/4, eerste lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van het "recht van verdediging en recht van tegensprekelijk debat" en van "de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur".

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om "De beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 05.12.2019 door het CGVS te hervormen en een beslissing ontvankelijk verzoek te nemen" en in ondergeschikte orde om "minstens de bestreden beslissing te vernietigen".

2.2. Beoordeling

2.2.1. Op 11 september 2017 dient verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij voert aan dat zij in Sri Lanka problemen kent met de CID omwille van de banden van haar echtgenoot met de LTTE. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 31 mei 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij 's Raads arrest nr. 211 36 van 4 oktober 2018 werd de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevestigd.

Verzoeksters minderjarige kinderen diene op 9 november 2018 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, waarbij zij zich steunen op de vluchtmotieven die verzoekster in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde. Op 14 mei 2019 nam de commissaris-generaal ten aanzien van verzoeksters minderjarige kinderen een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) omdat zij geen eigen feiten aanbrengen die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen. Het beroep van de oudste van verzoeksters kinderen (R. J.) en van verzoekster als wettelijk vertegenwoordigster voor haar twee jongste kinderen (R. V. en R. A.) tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissingen (minderjarige), bij de Raad gekend onder rolnummer RvV 233 226 / IV, werd bij 's Raads arrest nr. 236 305 van 2 juni 2020 verworpen.

Intussen dient verzoekster op 2 september 2019 onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in haar vluchtmotieven zoals uiteengezet in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Zij voegt toe dat haar huis in februari 2019 werd vernield omdat zij niet inging op de oproepingsbrief van de CID, dat haar zus problemen kent omwille van haar en dat dokter P., een vriend van haar echtgenoot, werd gearresteerd vermoedelijk omwille van de problemen van haar echtgenoot. Zij stelt tevens dat zij zich depressief voelt en dat zij niet in staat is om haar kinderen op te voeden zoals het hoort. Zij legt een aantal bijkomende documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet besluit de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat verzoekster geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.2.4. Vooreerst motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat de door verzoekster aangehaalde vluchtmotieven bij 's Raads arrest nr. 211 366 van 23 oktober 2018 in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming reeds ongeloofwaardig werden bevonden en dat er voor verzoekster geen beroepsmiddelen meer openstaan tegen deze beoordeling. De commissaris-generaal vervolgt dan ook terecht dat het feit dat verzoekster in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming volhardt in vluchtmotieven die in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming reeds ongeloofwaardig werden bevonden, op zich de geloofwaardigheid van deze vluchtmotieven niet kan herstellen.

Waar verzoekster dienaangaande in haar verzoekschrift aanvoert dat het feit dat eerdere verklaringen ongeloofwaardig werden bevonden niet betekent dat alle verklaringen in een volgende procedure eveneens per definitie ongeloofwaardig zouden zijn laat zij na om dit *in concreto* nader toe te lichten. Bovendien verplicht geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verzoekster in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit klemmt des te meer daar verzoekster nalaat om in haar verzoekschrift *in concreto* te duiden welke informatie zij tijdens een eventueel persoonlijk onderhoud zou hebben meegedeeld en/of op welke wijze deze informatie een ander licht zou werpen op de bestreden beslissing en/of op de beoordeling in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

2.2.5. Met betrekking tot de oproepingsbrieven van de CID en de huiszoeking motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Bovendien dient opgemerkt te worden dat de eerste oproepingsbrief en de huiszoeking reeds beoordeeld werden bij de verzoeken van uw kinderen. Het CGVS oordeelde daarbij dat uw oproeping en de huiszoeking niet aannemelijk waren (zie toegevoegde kopieën van beslissingen 1820373, 1820373C en 1820373D). Over de oproepingsbrief merkte het CGVS op dat deze voorkomt als een complaisancestuk gemaakt voor de asielprocedure en dat deze geenszins een bewijs van vervolging of een reëel risico op ernstige schade vormt. Voorts haalde het CGVS aan dat uit informatie blijkt dat corruptie wijdverbreid is in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bijzonder relatief is. Het CGVS haalde verder aan dat er voldoende elementen zijn die de authenticiteit van het document volledig ondermijnen. Zo maakt het document melding van "Intelligent Officer" en "Intelligent Cops". De juiste schijfwijze is echter "Intelligence Officer" en "Intelligence Corps". Hierbij is het bijzonder vreemd dat de Sri Lankaanse militaire inlichtingendienst niet in staat is om hun eigen naam correct te schrijven. Ze slagen er blijkbaar ook niet in om hun eigen adres juist te schrijven daar ze spreken van hun "headquarts" in de plaats van "headquarter". Al deze opmerkingen gelden evenzeer in onderhavig verzoek. Bovendien merkt het CGVS op dat u vreemd genoeg nu wel in staat bent om foto's neer te leggen van uw huis na de huiszoeking in februari 2019. Uw kinderen legden bij hun verzoek om internationale bescherming deze foto's niet neer, nochtans vermeldde ze de huiszoeking tijdens hun onderhoud bij het CGVS op 19 maart 2019. Dat u heden wel in het bezit bent van dergelijke foto's, die ongetwijfeld kort na de huiszoeking moeten genomen zijn, doet ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de authenticiteit ervan. Bovendien dient opgemerkt te worden dat deze foto's geen objectief bewijs vormen van de huiszoeking. Dergelijke foto's kunnen immers makkelijk geënceneerd worden. Er kan voorts niet vastgesteld worden dat deze foto's genomen zijn in uw woning, noch dat de schade veroorzaakt werd door een huiszoeking door de overheid.

Met betrekking tot de tweede oproepingsbrief, waarin u opgeroepen wordt u aan te melden op 27 augustus 2019, zo niet zou u gearresteerd mogen worden, herhaalt het CGVS bovenstaande opmerkingen inzake de eerste oproepingsbrief. Deze brief heeft immers dezelfde vormelijke kenmerken en foute schrijfwijzen als de eerste brief. Dat u van deze brief ook de envelop neerlegt wijzigt de beoordeling niet, gezien de bijzonder relatieve bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten, zoals blijkt uit de toegevoegde informatie, en gezien niet objectief vastgesteld kan worden dat deze oproepingsbrief in deze envelop verstuurd werd door de Sri Lankaanse overheid. Voorts is het opmerkelijk dat de Sri Lankaanse overheid danig talmde door u pas in augustus 2019 opnieuw op te roepen, terwijl u eerder opgeroepen was op 17 december 2018 en uw huis doorzocht werd in februari 2019; dit tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde oproeping verder aan.”

In zoverre verzoekster met betrekking tot de oproepingsbrieven verwijst naar het verweer dat haar kinderen voeren in hun verzoekschrift tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen (minderjarige) van de commissaris-generaal, bij de Raad gekend onder rolnummer RvV 233 226 / IV, dient erop gewezen dat het beroep van verzoeksters kinderen werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 236 305 van 2 juni 2020, waarin met betrekking tot de eerste oproepingsbrief als volgt wordt geoordeeld:

“De uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dat de oproepingsbrief naar hun huis in Sri Lanka werd gestuurd, dat hun tante deze brief heeft doorgestuurd en dat zij niet weten waarom de spelling in deze brief niet correct is, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen dat de voorgelegde brief spelfouten bevat die de bewijswaarde ervan teniet doen, dat de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten hoe dan ook relatief is gelet op de veelvuldig voorkomende corruptie en documentfraude in Sri Lanka (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) en dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben ingeval van geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. Gezien het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen niet enkel verwezen naar

de beslissing die ten aanzien van de moeder van verzoekers werd genomen. Overigens verplicht geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verzoekers voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissingen te confronteren met alle elementen waarop deze beslissingen zijn gebaseerd. Verzoekers laten bovendien na in concreto uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissingen anders zouden zijn geweest indien de commissaris-generaal hen voorafgaandelijk zou hebben geconfronteerd met de eerdere verklaringen van hun moeder. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.”

Waar verzoekster aanvoert dat zij zelf niet in de hand heeft hoeveel tijd de CID laat verlopen tussen twee oproepingsbrieven en dat de vaststelling dat dit tijdsverloop lang is een subjectieve beoordeling is, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat de CID, indien zij werkelijk verzoekster in het vizier hebben naar aanleiding van de beweerde banden van haar echtgenoot met de LTTE, op een efficiënte en doorgedreven wijze tewerk gaan; dat verzoekster echter een eerste oproepingsbrief zou hebben ontvangen in december 2018, waarna in februari 2019 een huiszoeking zou hebben plaatsgevonden en waarna zij vervolgens pas in augustus 2019 een tweede oproepingsbrief zou hebben ontvangen, terwijl de voorgehouden feiten met haar echtgenoot reeds dateren van voor haar vlucht uit Sri Lanka in augustus 2017, valt bezwaarlijk te rijmen met een efficiënte en doorgedreven werkwijze. Als zodanig wordt dan ook eens te meer afbreuk gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekster voorgehouden vervolgingsfeiten.

Wat betreft de foto's van na de huiszoeking in februari 2019 wijst verzoekster erop dat zij deze foto's niet eerder kon voorleggen maar dat zij effectief de nodige inspanningen levert om aan de op haar rustende medewerkingsplicht te voldoen. De loutere vaststelling dat verzoekster haar verzoek om internationale bescherming tracht te staven middels documenten en foto's, doet echter geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeksters kinderen deze foto's ook zouden hebben voorgelegd in het kader van hun in eigen naam ingediende verzoeken om internationale bescherming, *quod non*. De Raad merkt dienaangaande bovendien op dat verzoeksters kinderen deze foto's evenmin voorlegden in het kader van hun beroepsprocedure tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen van de commissaris-generaal, bij de Raad gekend onder rolnummer RvV 233 226 / IV. Hoe dan ook, verzoekster laat de pertinente motieven in de bestreden beslissing dat dergelijke foto's bewijswaarde ontberen wegens de mogelijke inscenering ervan en dat niet kan worden vastgesteld dat de afgebeelde woning werkelijk haar woning betreft en dat er werkelijk een huiszoeking heeft plaatsgevonden, volledig ongemoeid. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.2.6. Inzake de arrestatie van een dokter motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Met betrekking tot uw verklaringen over de arrestatie van dokter P. dient het volgende opgemerkt te worden. Vooreerst laat u na aan te geven waarop u uw vermoeden baseert dat hij gearresteerd werd in verband met de problemen van uw man, waardoor dit een blote bewering blijft. Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat uw man bevriend is met dokter P., die u op geen enkele wijze staft. De door u neergelegde krantenartikels staven uw verklaringen niet. Volgens deze artikels werd namelijk een zekere dokter S. van het ziekenhuis in Palai aangehouden op basis van betrokkenheid bij terroristische activiteiten (zie verklaring volgend verzoek, vraag 17 en vertaling van de artikels). Dat u hem benoemt als dokter P. ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen. In deze artikels wordt bovendien nergens aangegeven dat uw man banden zou hebben met de betrokken persoon.”

In haar verzoekschrift voert verzoekster aan dat zij zich vergiste, dat vergissen menselijk is en dat de commissaris-generaal haar hiermee had moeten confronteren tijdens een persoonlijk onderhoud. Zij wijst ook op haar verklaring dat zij zich depressief voelt, *“wat ook een invloed zal hebben op haar antwoorden of waardoor een menselijke vergissing sneller aan de orde kan zijn”*.

Er dient nogmaals herhaald dat geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verplicht om verzoekster in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Bovendien werden verzoeksters verklaringen haar op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen in het Tamil en werd haar gevraagd of zij nog iets wenste toe te voegen (administratief dossier, stuk 8, “verklaring volgend verzoek”, verklaring 22), zodat verzoekster wel degelijk de kans had een eventuele vergissing te melden. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

In de mate verzoekster het Commissariaat-generaal nog verwijt geen aandacht te hebben besteed aan haar verklaring depressief te zijn brengt zij geen enkel medisch/psychologisch/psychiatrisch attest bij

waaruit dit zou kunnen blijken; in het bijzonder toont zij niet aan dat deze depressie haar zou verhinderen om op een normale wijze een interview op de Dienst Vreemdelingenzaken te ondergaan of om gedetailleerde, coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen in het kader van haar verzoek(en) om internationale bescherming. Aldus komt zij niet verder dan het opwerpen van een blote bewering inzake haar voorgehouden depressieve gevoelens en de impact hiervan op haar verklaringen. Dergelijk verweer is evenmin ernstig.

Met betrekking tot haar depressieve gevoelens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing overigens nog terecht als volgt:

“Voorts geeft u in onderhavig verzoek om internationale bescherming aan dat u zich depressief voelt door de situatie waarin u zich nu bevindt en dat u momenteel niet echt in staat bent om uw kinderen naar behoren op te voeden (zie verklaring volgend verzoek, vraag 22). Het volstaat hierbij te stellen dat deze problemen bezwaarlijk kunnen beschouwd worden als dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico loopt op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka. Deze elementen ressorteren immers niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève en zijn een praktisch gevolg van uw huidige verblijfssituatie hier.”

Dienaangaande voert verzoekster in haar verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft voormelde motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.2.7. Wat betreft de beweemde problemen van verzoeksters zus motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Met betrekking tot uw verklaring dat uw zus problemen heeft omwille van uw problemen merkt het CGVS op dat ook dit een blote bewering is die u niet staft. Gevraagd welke problemen uw zus kreeg gaf u enkel aan dat ze bang is dat haar kinderen zullen opgepakt worden voor verder onderzoek en dat men bij haar langsging om te vragen naar uw verblijfplaats (zie verklaring volgend verzoek, punt 18). Hieruit kan geenszins geconcludeerd worden dat uw zus daadwerkelijk problemen heeft (gehad) ten gevolge van uw problemen.”

Waar verzoekster in haar verzoekschrift dienaangaande stelt als volgt: *“Het CGVS gaat er volledig aan voorbij dat er wel effectief gevolgen zijn voor de zus van verzoekende partij. Immers men is al bij haar gepasseerd om te weten te komen waar verzoekende partij verblijft. Vanzelfsprekend vreest de zus van verzoekende partij een arrestatie met het oog op een verder onderzoek. De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.”*, komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, hetgeen bezwaarlijk kan worden als een dienstige poging teneinde de motivering aangaande deze verklaringen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Aldus blijft de voormelde motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.2.8. Met betrekking tot de overige door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De twee oproepingsbrieven, de envelop, de twee foto's en de twee krantenartikels werden hierboven reeds besproken. De DHL envelop heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Dit document toont hoogstens aan dat u post uit Sri Lanka hebt ontvangen. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat corruptie wijdverbreid is in Sri Lanka waardoor de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bijzonder relatief is.”

Dienaangaande voert verzoekster in haar verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft deze motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.2.9. Waar verzoekster in haar verzoekschrift wijst op de situatie van Tamils en christenen in Sri Lanka, dient er vooreerst op gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 211 366 van 23 oktober 2018 in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming reeds oordeelde als volgt:

"2.4.11. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat uit de COI Focus "Sri Lanka: Risico bij terugkeer" van 7 november 2016 - toegevoegd aan het administratief dossier - en de COI Focus "Sri Lanka: Risico bij terugkeer" van 29 mei 2018 - neergelegd bij aanvullende nota - blijkt dat een terugkeer naar Sri Lanka uit het buitenland aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf. Tevens blijkt dat het bijna altijd gaat om personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden personen ook aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving kunnen weliswaar strafrechtelijk vervolgd worden, ongeacht de etnie waartoe men behoort. Een soevereine staat heeft echter het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie kan niet blijken dat eventuele straffen, in zoverre ze al worden toegepast, de toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen."

De door verzoekster aangehaalde informatie is niet van aard op deze beoordeling een ander licht te werpen. Waar zij wijst op de situatie van christenen, dient vastgesteld dat uit de aangehaalde informatie enkel blijkt dat er rond Pasen 2019 en de weken hierna spanningen zijn geweest tussen christenen en moslims in Sri Lanka, doch hieruit kan geenszins worden afgeleid dat er in Sri Lanka sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet louter omwille van een christelijke geloofsovertuiging, dan wel van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat hij in zijn arrest nr. 236 305 van 2 juni 2020 in het kader van het beroep van verzoeksters kinderen tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen (minderjarige) van de commissaris-generaal, bij de Raad gekend onder rolnummer RvV 233 226 / IV, oordeelde als volgt:

"2.3.7. Wat betreft de algemene situatie in Sri Lanka voor Tamils en voor christenen motiveert de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen terecht als volgt:

"2.2.3. [...] Bijkomend wijst verweerder erop dat aan onderhavige nota een recente, aangepaste versie van deze COI Focus van 22 mei 2019 is toegevoegd, die naar aanleiding van de aanslagen in Sri Lanka werd aangepast. Uit deze informatie blijkt nog steeds dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan deze nota, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien de beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor verzoekende partijen. Zij hebben aldus niet aannemelijk gemaakt dat hun relaas en beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunnen zij zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Zij brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

2.2.4. Waar verzoekende partijen verwijzen naar de algemene situatie voor christenen in Sri Lanka en de mogelijkheid van strafprocedures bij terugkeer, verwijst verweerder vooreerst naar wat eerder reeds uiteengezet werd. Waar verwezen wordt naar de aanslagen tegen christelijke doelwitten en de huidige gespannen situatie in Sri Lanka, stelt verweerder vast dat verzoekende partijen zelf geen elementen aanreiken waaruit zou kunnen blijken dat de situatie in Sri Lanka van dien aard is dat het loutere gegeven dat men christen is, voldoende is om in hoofde van verzoekende partijen een gegronde vrees

voor vervolging vast te stellen. Evenmin brengen zij concrete, op hun eigen persoon betrokken elementen aan die een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun geloof aantonen. Verzoekende partijen verwijzen weliswaar naar de aanslagen gepleegd tegen katholieke kerken en luxehotels op paaszondag 21 april 2019, doch deze betreurenswaardige daden gingen blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier uit van een Sri Lankaanse extremistische moslimgroepering en niet van overheidsactoren of aan de overheid gelieerde groepen of organisaties. Voorts dient erop gewezen te worden dat uit informatie toegevoegd aan deze nota blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten de veiligheidsmaatregelen rond kerken en andere religieuze of openbare plaatsen sterk hebben opgedreven en dat ze zware inspanningen hebben geleverd om de daders van de aanslagen of het netwerk daarrond te neutraliseren. De Commissaris-generaal oordeelt dan ook met reden dat verzoekende partijen met een verwijzing naar hun geloofsovertuiging en de voormelde aanslagen niet kunnen volstaan om een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofd vast te stellen."

Waar verzoekers verder nog wijzen op hun minderjarigheid en de vraag stellen welke strafprocedures er voor minderjarigen bestaan in Sri Lanka, dient erop gewezen dat de bewijslast in het vreemdelingencontentieux in beginsel op de schouders van verzoekers zelf rust en dat het niet aan de asiinstanties toekomt de lacunes in de bewijsvoering van verzoekers op te vullen. Verzoekers brengen geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat er in Sri Lanka sprake zou zijn van strafprocedures voor minderjarigen die dermate verregaand zijn dat zij als een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet dienen te worden beschouwd.

Voor het overige slagen verzoekers er geenszins in op de hiervoor uit de nota met opmerkingen geciteerde motivering te weerleggen. Zij tonen niet in concreto aan dat zij nood zouden hebben aan internationale bescherming louter omdat zij christelijke Tamils zijn. Zij komen dienaangaande immers niet verder dan te verwijzen naar louter algemene informatie (verzoekschrift, stukken 4 en 5) die geen betrekking heeft op hun persoon. Uit deze informatie blijkt niet dat iedere Tamil en/of iedere christen in Sri Lanka nood zou hebben aan internationale bescherming. Een verwijzing naar deze algemene informatie volstaat dan ook niet teneinde een nood aan internationale bescherming in hun hoofd in concreto aannemelijk te maken. Evenmin tonen zij aan dat er in Sri Lanka sprake zou zijn van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dienaangaande dient er bovendien op gewezen dat het reisadvies van de Britse overheid (verzoekschrift, stuk 6) hierop geen ander licht werpt. Dit reisadvies is bestemd voor reislustige Britten en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus."

2.3.10. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekster in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER